तत्रैवाष्टक रवान्यो भव्याखो देवतागदः। चतुर्यस्य गणस्तच यूयगास्यस्तयाष्टकः ॥ ५१ ॥ खेखसंज्ञास्तयैवान्ये तप मन्वन्तरे दिज। पष्ममे च गर्षे देवास्ततांत्रा द्यासतात्रिनः ॥ ५२ ॥ श्रतं क्रतृनामाङ्कत्य यस्तेषामिधपोऽभवत्। मनीजवस्तथैवेन्द्रः संस्थाती यज्ञभागभुक् ॥ ५३॥ स्मेधा विरजाश्वेव इविद्यान्त्रतो मधुः। र्यातनामा सहिष्णुय सप्तासमिति चर्षयः ॥ ५४ ॥ उरूप्रशासुन्नप्रमुखाः समहाबजाः। चास्रवस्य मनोः पुचाः प्रथिवीपतयोऽभवन् ॥ ५५ ॥ रतत्ते कथितं घष्ठं मया मन्वन्तरं दिज। चाक्षुषस्य तथा जन्म चरितच्च महात्मनः ॥ ५६ ॥ साम्प्रतं वर्त्तते योऽयं नामा वैवस्ततो मनुः। सप्तमीयेऽन्तरे तस्य देवाचास्तान् शृणुष्य मे ॥ ५७ ॥ इति श्रीमार्कस्वेयपुरावे वस्त मन्वन्तरं समाप्तं। ७६।

सप्तसप्तितमीऽध्यायः॥

मार्काखेय उवाच ॥

मार्त्तग्रस्य खेर्भार्या तनया विश्वकर्मगः। संज्ञा नाम महाभागा तस्यां भान्रजीजनत्॥१॥